

[Pinholt.]

for det, som er stemt ud, nemlig at paa uudskiftede Jorder, som tilhører et Ejerlav, tilkommer Jagtretten dette.

Forholdet drejer sig om en Egn nede i den sydvestlige Del af Jylland, i et Sogn, som hedder Ho, hvor Skallingen gaar ud som en stor Halvø — paa 1 000 Tdr. Land, maaske mere. Staten er vist Ejer af en Del af dette; den har eksproprietet det fra Ejerne; men ellers var det fælles Ejendom, som ikke var udskiftet. Den ejedes oprindeligt i Forhold til det Hartkorn, som var i det lille Sogn Ho; men efterhaanden har man delt det ud i Parter, og man kan sælge og købe Skallingsparter i Forhold til det Hartkorn, som findes i Ho Sogn. Derfor har man følt det som en Urimelighed, at denne store Domæne, kunde man kalde det, som er i visse Folks Besiddelse, og som de handler med og sælger og køber, skulde Kommunen have Jagtretten over. Jeg kan godt sige, at Kommunen har slet ikke ønsket at faa Jagtretten og heller ikke gjort Krav paa det tidligere, men ved den nye Jagtlov af 1922 blev Sogneraadet opmærksomt paa, at Kommunen maatte have Jagtretten og sagde: Sogneraadet maa have det efter Loven; saa maa vi gøre Krav paa det.

Jeg henstiller til den højtærede Minister, om han ikke kunde faa ændret dette, idet jeg gaar ud fra, at der ikke findes noget lignende Tilfælde i hele Landet. Man vilde derved løse et Spørgsmaal, som er disse Beboere til megen Gene. Det er meget uheldigt for dem, at de skal finde sig i, at andre øver Jagt derovre. De har jo megen Løsgang derude paa Skallingen, og i det hele taget er det meget uheldigt for dem. Jeg skal indtrængende henstille til Partierne og til den højtærede Minister at søge at faa dette bragt ind i Loven paa en saadan Maade, at det falder sammen med hele Planen, og at man søger at løse dette Spørgsmaal for disse Lodsejere.

Vejen: Vi hørte for et Øjeblik siden den ærede Ordfører for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, tale om nogle af de Krav, man fra Flertallets Side stillede til en ny Jagtlov.

Det første Krav, det ærede Medlem nævnte, var Kravet om, at Jagtret og Brugsret skulde høre sammen for Eftertiden. Dette Spørgsmaal har vi i Udvalget drøftet meget indgaaende, og det er drøftet Medlemmerne her i Tinget imellem. Jeg har forstaaet den højtærede Landbrugsminister saaledes, at det var et fundamentalt Krav, der fra den Side stilles: at Jagtret og Brugs-

ret skulde høre sammen. Nu er imidlertid dette Krav frafaldet i det Lovforslag, vi nu staar overfor at skulle vedtage ved tredje Behandling. Det tilkommer ikke mig at stille Spørgsmaal, men jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ikke var rigtig tilfreds. Det forekommer mig nemlig, at han mere end nogen anden har rejst det Krav og paavist det forkastelige i, at Brugsret og Jagtret ikke altid følges ad.

Men man kan ikke altid opnaa alt det, man vil, og saa er der indført visse Erstatninger, bl. a. er der i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, indføjet en Bestemmelse om, at der skal gives Erstatning for Markafgrøde. Det forekommer mig imidlertid, at den Udformning, disse Paragraffer har faaet, ikke er særlig tilfredsstillende, og jeg forstaar ikke, at man fra den Side kan finde, at de er tilfredsstillende udformet, i alle Tilfælde mener jeg, at den Angivelse, der er fremkommet fra Venstre med Hensyn til en Løsning af det Spørgsmaal, var adskilligt bedre. I § 24 er der givet Tilladelse til Nedskydning af Vildtet, men da det kun maa skydes paa de Tider, som det ellers er almindeligt at skyde Vildt paa, og da det er en Kendsgerning, at Vildtet ikke kommer paa de Arealer, her er Tale om, paa de Tider, det er tilladt at skyde, faar det mindre Betydning. Det forekommer mig, at det er en daarlig Erstatning for at give Afkald paa Kravet om, at Jagtret og Brugsret skal følges ad.

Det andet principielle Krav, som var fremført fra Regeringspartierne Side med Hensyn til en ny Jagtlov, var Jagtkortenes Bortfald. Men nu bliver det om et Øjeblik vedtaget, at vi skal beholde Jagtkort. Jeg har været fuldstændig enig i den Agitation, der har været ført ude i Landet mod Bibeholdelsen af de to Kroners Jagtkort; jeg har aldrig kunnet se, det rationelle i, at en Jordejer skulde betale 2 Kr. for at gaa ud paa sin egen Mark og skyde en Hare. Jeg hilste det derfor med Glæde, da det en Overgang saa ud til, at vi kunde komme bort fra disse to Kroners Jagtkort; men disse Jagtkort skal nu udstedes for Betaling ogsaa til Ejeren, naar han vil skyde paa sin egen Mark.

Jeg føler mig overbevist om, at den Modvillie og Harme, der har været i Befolkningen mod disse to Kroners Jagtkort, vil vedblive overfor det, her er foreslaaet; og naar der kommer saa stærk Glæde frem over, at vi skal beholde dem i Fremtiden, tror jeg, de Herrer, der nu er saa glade, vil faa andet at vide, naar de kommer ud